

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Șovinismul și politica externă.

(a). După Helffy, Ugron Gábor. Matadorii kossuthiști au căpătat, în anul acesta, gust de politică externă. O îndelungă care prea se potrivește cu piramida grandomanie a șovinismului. Adevărat că este cam îndoiștoare priveliștea ce ne oferă domniile acestia, când se încearcă a pune lumea la cale. Căci rostul lumii mari nu se croiește la Budapesta, ba nici chiar politica externă a monarhiei nu se plămănește cu luminatul lor concurs, ear' de politică externă ungurească numai *per nefas* se poate vorbi.

Dar' ce are a face? După ce minister de externe și reprezentăție diplomatică nu au, ear' armata, nici măcar cea de honvezi, nu le stă la dispoziție, ce mai mare putere ar fi „ideea” lor „de stat”, dacă nici măcar câte o discuție parlamentară despre situația internațională nu și-ar permite din când în când?

În fond petrecerea aceasta este destul de inofensivă. Nici cursul burselor nu scade, nici Rusia nu mobilizează, nici tripla alianță nu se sgduie, nici „prietenă” Turcia nu-și lustruște tunurile când bălaurii stingei extreme își arată colții și scot fum pe nas în expresiunea lor de a se arăta teribili în concertul european.

N'ar trebui să le turburăm nici noi plăcerea aceasta, care nici nu strică, nici nu drege. De aceea am lăsat să treacă neabgată în seamă interpelația domnului Helffy, care nu de mult a silit pe ministrul-president Bánffy, să „lmiștească” lumea în privința susținerii păcii europene. Cât pentru importanța lui în politica externă, am putea să trecem la ordinea zilei și peste discursul dlui Ugron, rostit în Casa deputaților la 3 n. l. c. Dar' în privința situației interne, discursul deputatului kossuthist conține câteva elemente de judecată, care trebuie să le fixăm.

Mai întâiu dl Ugron se arată, în menționatul seu discurs, călduros prieten al împărăției musulmane, amenințând cu tunete și fulgere pe cei-ce ar cuteza să se cugete la violarea integrității ei. Chestiune de gust, care nu ne privește. Cu atât mai mult nu, căci după ale noastre cunoștințe și după a noastră pricepere, factori cu mult mai grei în politica europeană decât chiar dl Ugron Gábor se îngrijesc ca bolnavul din Bosfor să nu moară înainte de vreme. Astfel gingașa sollicitudine a deputatului său pentru destinele Turciei n'are nici o importanță reală, ci numai una psihologică: Se vede, că dl Ugron, arătând că este același fervent turcofil ca la 1877, când

a voit să intre în Moldova ca aliat al lui Osman-pașa, a voit să deie un nou lustru proverbului latin: *similis simili gaudet*. Într'adevăr: Un Ungar de talia d-sale cum n'ar fi încântat de stările din Turcia, de suferințele naționalităților de acolo, și cum nu s'ar cutremura de ideea, că decăzuta de Europa s'ar pute încerca să pună capăt idilei asiatic de imperiul turcesc! Sau mai știi? Poate-că un tainic instinct îi șoptește că după Turci ar pute veni rândul — altora. Dar' cum am zis, aceste reflexiuni au numai interes psihologic și nici unul politic.

Cam tot așa stă lucrul și cu durerile d-sale în privința fortificării Bucovinei și a Ardealului.

De mult auzim această plângere din tabăra șovinistă. De mult domnul Ugron și semenii sei s'abără că ministerul de război fortifică numai Galiția, pe când pasurile dinspre România „sunt deschise ori-cărei invazii inimice!” Vedem însă că generalul Krieghammer nu-și ese din liniște și deloc nu se grăbește să fortifice Ardealul. Va fi știind el de ce. La toată întempleră se vede, că se bizue mai mult în siguranța monarhiei din această parte, decât d'al de Ugron, pe care conștiința păcătoșului nu-i lasă să doarmă liniștiți, câtă vreme nu vor ști țeara închisă cu un mur chinezesc dinspre frontierele României. Să lăsăm însă ca această chestie să o re-soalve șovinismul cu ministrul comun de război.

În discursul seu dl Ugron a mai făcut însă o strajnică opoziție ministrului comun de externe și a aflat, că nimica nu este bun în politica externă ce se face la Viena. Nu e vorba, credem că contelui Goluchowsky nu-i va turbura somnul opoziția dlui Ugron și nici nu-l va îndemna cătuși de puțin să-și schimbe politica externă. Nu credem că-și va schimba-o nici măcar față cu „micile state balcanice”, despre care dl Ugron află, că „lovesc monarhia în față”, că „calomniază Ungaria” în străinătate”, „constituiesc societăți de defaimare” etc.

Cu atât mai puțin va schimba-o în cea mai gravă chestie internațională, în chestia orientală. Și cu toate aceste partea aceasta a discursului domnului Ugron este cea mai interesantă.

Politica urmată de cabinetul nostru de externe în chestia orientală este clară și precisă. Ea are nu numai consimțământul popoarelor iubitoare de pace din monarhie și deplina aprobare a Monarhului, dar' în același timp este și spriginată de aliații monarhiei și de toate țările europene angajate la susținerea păcii. În mod obiectiv nici chiar

dl Ugron nu poate găsi nimica criticabil aici.

Pentru-ce dar' strajnică opoziție ce manifestă? Da, pentru-că politica externă se face la Viena și nu la Budapesta, de dl Goluchowski și nu de dl Ugron, în conformitate cu interesele monarhiei și nu după bunul plac al șovinismului unguerești. Nu e aceasta destul motiv de opoziție?

Dacă n'ar fi, apoi nici dl Ugron și cei-ce-l aplaudă n'ar fi adevărați kossuthiști, n'ar jura în sfintele moaște ale „guvernului”, n'ar face alaiu lui Kossuth II. n'ar cânta „*haj de hunczut a német*” și n'ar privi în maghiarisare și în independență supremul lor ideal politic.

Cum însă ministerul comun de externe este suprema negațiune a aspirațiilor kossuthiste, șovinismului care se respectă, trebuie să-și facă opoziție, ori-care ar fi politica externă urmată din acest loc.

Ear' lucrul cel mai interesant este, că cu toate aceste domniile dela Budapesta se girează de cei mai puternici stâlpi ai triplei alianțe!

Jalnic se va demasca, la timpul seu, și minciuna aceasta!

Situația în Ungaria. Sub acest titlu scrie „Vaterland” din Viena, în numărul seu de Sâmbătă următoarele:

„Ungaria nu a ajuns în stări liniștite prin introducerea legilor politice-bisericești, ci s'a infundat într'o criză nemărginită.”

„Guvernul nu face nimic, ca să deie o direcție favorabilă lucrurilor nefericite. În loc de a se îndrepta serios și de a liniști populațiunea creștină prin concesiuni echitabile și nu prin asigurări simulate, el se aventă la alegeri, — împreună cu elementele partidului guvernamental și a celui kossuthist, cele capabile de ori-ce fapte scandaloase — la o domnie teroristică. Legea și dreptul se desconsideră, de puterea guvernului și a administrațiunii se abuzează în mod de necrezut, și dacă până astăzi nu s'au întemplat conflicte serioase, nu este de a se mulțumi guvernului, ci următoarei ținute a acelei populațiuni, care cu o nedescriptibilă paciență și tenacitate a susținut și susține lupta pe căile legii.”

Căderea ministrului de justiție. Chestiunea Croației, provocată prin vorbirea lui Hodossy și discutată din partea opoziției cu deosebire vervă, va ave de rezultat în prima linie: caderea ministrului de justiție.

Eată ce scrie „Magyarország” în nrul de Duminecă:

Ministrul de justiție, Erdély Sándor, după cât s'ntem informați, va demisiona im-

ediat după expirarea vacanțelor parlamentare, ce se vor începe în curând. Partidul îl constringe pe ministrul de justiție să demisioneze, din motiv, că în lunga discuție asupra chestiunii croate nu a știut să apere guvernul față de atacurile opoziției.

În stnul partidului domnește o nemulțumire generală, din care Erdély și-a tras consecuențele.

Ca în Rusia. Ministrul de culte Wlasiacs, ca să se ilustreze și el și să nu rămână îndărătul predecesorilor sei, a detras debitul postal, sau cum zic foile maghiare „a scos din țeară” următoarele cărți românești: (le reproducem cum s'nt tipărite în o foaie oficioasă!) 1. Maulin: Corsul de stilu și compozițiune (statistikă București); 2. Negoseu: Retorica Plossci; 3. Carte de citire prelucrată de o asociație inventatoare București; 4. Zatu: Orthodoxul feia eclesiastică; 5. Almanahul remanula București; 6. Lazareanu: Amarul meu cea mai nouă colecțiune de cantece noi și vechi București; 7. Hacnat: Biselica și școala; 8. Negruzzi: Convosbiri literare; 9. Ighel: Melancolie versuri București; 10. Bolintinacu: Legenda mici București; 11. Osomonu: Cronici și legende București; 12. Petrescu: Schite și amintiri Craiova; 13. Mandrescu: Dama confermă ținuta la Ateene lin Berlad; 14. Daniel: Culegera de poezie și legende populare Iasi; 15. Nicolescu: Pozițiunea și drepturile mitropolilor romani București; 16. Saineanu: Autorii romani moderni București; 17. Urechia: Legende romane București.

Eată până unde merge șovinismul însetat, ni-se iau chiar și mijloacele culturale, ni-se iau pe rând toate produsele literare ce ne vin de peste Carpați, sub pretext că s'nt în contra intereselor statului maghiar. Acesta este liberalismul maghiar. Turbat liberalism!

Din România.

Galați, 23 Nov. v. 1895.

V. A. Urechia în Galați. — *Privirea părintelui Domide.* — *Alegerea de senator.* — *Socialiștii Unguri.*

Cu ocazia alegerilor generale pentru Cameră și Senat, dl V. A. Urechia a petrecut câțva timp în orașul nostru. D-sa are simpatii în toate părțile, pe unde s'nt Români, dar' în Galați, este cel mai iubit dintre patronii și binefăcătorii nostri. „Biblioteca Urechia” decât care alta în România afară de București — mai frumoasă și mai de valoare, nu este, se datorește generosității și iubirii de cultură, care întotdeauna l-a caracterizat. Pentru aceasta și pentru ținuta sa în chestia națională, dl V. A. Urechia, în opoziție ca și la guvern, a fost totdeauna alesul nostru în parlamentul țării. Nu e mirare deci, că în acest an, solicitând votu-

turile Galațenilor, atât ca național-liberal, cât și ca president al Ligei, d-sa a intrunit la alegerea de ieri aproape unanimitatea voturilor, cum nu s'a mai întemplat nici unui candidat, nici-odată. Chiar din partidul boerilor s'au aflat Români, de pildă frații Madjaru, (originari din Ardeal) contra ordinilor de sus, au votat pentru dl Urechia, numai fiindcă recunoșteau serviciile însemnate aduse cauzii naționale.

Dar' alegerea presidentului Ligei în Senat, are și altă importanță. S'a susținut — și pe dreptul — că socialiștii ovreimaghari din Budapesta, cine știe la a cui îndemn, au intervenit la comitetul executiv al socialiștilor din București, — ca să combată cu înverșunare și pe ori-ce cale pe presidentul Ligei. Într'adevăr, socialiștii din Galați au primit cuvântul de ordine să voteze contra dlui Urechia și să lupte cu ori-ce preț, ca să nu reușească. Din norocire, socialiștii din Galați au între șefi pe un avocat, un prea vrednic Român, și prieten a dlui Urechia, care a înțeles intenția străinilor și nu s'a făcut instrumentul lor. Așa că înfruntarea Maghiarilor pe ori-ce cale în România e nulă și întotdeauna se va isbi de sentimentul național destul de dezvoltat.

În acest interval s'a întemplat, ca părintele Domide să petreacă câteva zile la consăngenii sei din Galați. Cetățenii, fără deosebire de partid, s'au grăbit să-și facă o primire din cele mai călduroase. Tot ce are Galații mai distins și mai cult s'a grăbit a-i face cunoștința luptătorului național și a-l felicita pentru ținuta sa deamă. Pentru a conveni cât mai mulți cetățeni, Luni la 20 Nov. s'a dat în spațioasa sală a hotelului „Pavlu”, un banchet, cum rar s'a mai văzut pe aici. La acest banchet au luat parte toți fruntașii și conducătorii orașului.

Se înțelege, dela această convenire frățească, nu a putut lipsi nici presidentul Ligei, dl V. A. Urechia. Veselia și buna dispoziție s'a menținut în tot decursul mesiei.

Toastul prim l-a ținut dl Urechia în sănătatea M. S. Regelui, cel întâiu din țeara Români și care se interesează de soartea românismului și urmărește cu atențiune mișcarea culturală a Românilor. Apoi cu date istorice arată, că mișcarea națională nu e pornită din România, că ea își are originea în Ardeal cu 200 de ani înapoi, că cei din România nici nu aveau pe atunci conștiință națională. De aceea réu și fără cale susțin Maghiarii, că de aici a pornit mișcarea în ultimii ani. Ei nu vor să vadă ceea-ce toată lumea știe, că mișcarea noastră de aici este un echou, poate prea slab al celei de peste munți, care dela 1700 nici-odată nu a încetat.

A Ardelenilor e meritul principal în trecut, ca și în prezent, de a fi luptătorii întrepizi pentru apărarea limbii și culturii naționale, și de aceea se cuvine laudă și mulțumită să le aducem, căci fără ei, nu știm ce

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Magazinul Barbuni.

— Roman. —

De

André Theuriet.

Tradus de I. E. Prodan.

(Urmare).

În deplina strălucire a anilor sei douăzeci, un doliu interior îi întuneca cele mai lumpele zile cu soare și cele mai frumoase sărbători ale verii. Ea își zicea că primăvara sa dispăruse, și se compara în gândul seu cu un pom înflorit atina de moarte de înghețul unei nopți din Mărțisor. Totul era admirabil preparat: staminele de aur se strîngeau cu gingășie în giurul pistilului verde; vântul dela mează-noapte suflase și perduse tot. Corolele albe stăteau încă pe ramure, dar' un mic punct negru arăta locul pistilului ars de îngheț.

Laurenția se afla și mai mizerabil încă decât acel pom nenorocit, fiindcă ea știa, că dacă vieata-i era percută, asta era din greșeala ei.

În decurs de un timp se legănase în speranța că schimbarea ei de vieată și deoytamentul seu pentru casă vor înmuia inima stăpânului și că, socotindu-i poezia destul de

lungă se va îmblânzi încât o va ierta. Acum începea să despezere. Era aceluși an de când dura această situațiune, se apropiau de aniversarea fatalei scene și nimic nu indica, că Germanin se fi fost dispus spre indulgență. El își petrecea zilele la Rembercourt supraveghiând arenda sau pândind la cale vânători turbate prin mijlocul pădurilor. Când apărea în Villothe, Laurenția abia îl zăria. Din timp în timp numai, când Laurenția era cu spatele întors, Germanin îi arunca pe accuus priviri pe sub ochi, jumătate triste, jumătate bauitoare; sau chiar, la masă, avea uneori braște acces de tusa, ca-și-când ar fi voit să înăbușească un oftat sau o emoțiune, care-i se ridica în gât. În cele mai multe rânduri, se retrăgeau de timpuriu în locuțiua odinioară ocupată de Duprat, și pleca de acolo în revărsatul zilei. Pentru a-l întovădi, Laurenția se scula deci de dimineață și, ascunsa îndărătul perdelelor sale pândia pe deșezătorul seu; îl urmăria cu privirea în vreme ce el proceda la grabnica sa toaletă de vânător, cu grunzul gol, cu cămașa defăcută, cu pieptul liber. Vieața activă îi conservase tinerețea, în barba sa nu se găsea nici un fir de argint nici în părul seu, ochii sei negri străluciau de un foc bărbătesc sub sprâncenele sale groase negre și Laurenția îl afla frumos.

Dacă, în speranță, Germanin era nelindurător, cel puțin Hiacint se domolise. Cel mai mare din Barbuni recunoștea silințele ce

și-le da cumnata sa. Cum era de o natură mihoasă, o compatimie în tăcere și, într'o seară când Lafrogne e ținutul cinase în Villothe, îl îndrepta în chestiunea asta:

— Frățiore, îi zise lui Germanin conducându-l în odaia sa, tu ești prea dur față de Laurenția. Ea te asigur, că s'ermana fenece e bună și s'a îndreptat foarte mult... Nu-i iertat să voești moartea păcătoșului, și un suflet creștin trebuie să știe asta.

— Ea s'nt un suflet creștin, replică cu asprime Germanin, eu s'nt un bărbat în mod infam îngelat și nu vo-sc a mai fi și o a doua oară... Pisica arsă se teme și de apă rece.

— Dar', Germanin, poate-că tu mai și exagerezi lucrurile... După cele-ce le-am auzit noi din conversațiunea femeii tale cu acel miserabil Duprat, este evident, că Laurenția i-se împotriva; păcatul n'a fost dus până în ultimele lui consecuențe, și după dreaptă judecată, de regula intențiunea nu se privește de faptă săvârșită.

— Vrei să-ți începi pledoaria asupra păharului lui Faraon și a socrului lui Beniamin? îl întrerupe sarcastic Germanin, tu nu ești bun avocat, s'ermanul meu Hiacint. Puțin împoartă, că păcatul se fi fost deplin! Ce e sigur este, că Laurenția își bătea joc de mine și abusa de încrederea mea.

— Tu ai pedepsit-o și, ea astăzi se căește, suferă...

— Eu încă am suferit!.. sufer încă.

— Posibil, dar' poate-că e just ca noi încă să suferim, căci toate greșelile nu s'nt pe partea Laurenției și noi încă avem multe din ele.

— Într'adevăr! strigă Germanin cu ironie, și cari s'nt?

— Este poate aceea, că am luat-o fără nici un ban bun și i-am dat o casă confortabilă unde trăia ca o regină?

— Este acea greșeală urmă încet Hiacint, fiindcă am luat-o din egoism și nu din afecțiune. Să fim conștiențioși, frățiore, și să recunoaștem, că în această căsătorie noi n'am avut în vedere decât numai interesul nostru și nu al ei. Laurenția era pentru noi un fel de economă bine crescută și nimic alta. Noi nu ni-am zis, că ea era ținută și că noi eram bătrâni, că ea avea lipsă de primblări și de petreceri, și că noi o închideam fără milă între cei patru pereți ai vieții noastre casnice. Apoi dacă cineva voește să fie iubit de oameni, trebuie să-i iubească încâtva și pentru ei nu numai pentru sine...

Eată cari s'nt greșelile noastre, camaradul meu; ele nu escuză pe ale ei; dar' după modesta mea judecată, șnt de ajuns pentru-ea noi să ne arătam mai puțin îndărătnici... Țineam a țî-o spune în seara aceasta, și cu aceasta te las în judecările tale... Noapte bună.

— Seara bună! bombăni Germanin închizându-și ușa.

Germanin durmii rău. Când se sculă, abia se lumina de ziuă de asupra curții și nu se auzia decât ciripitul rândunelilor sub ulucii acoperișului. Își aprinse pipa și se răzumi pe cote ca să fumeze îndărăptul persienelor sale întredeschise. Casa dormita încă. Catinca slăbită de vîrstă, avea picioare mai puțin sprintene, și cobora târziu în bucătăria sa. În față la ferestrele Laurenției, perdelele trase stau nemiscate. Un cocoș cântă în fundul curții, mici nori roșetici se adună pe cer și în mănăstirea dominicanilor clopoțelul suna pentru rugăciunea de zori. În același moment, ușa vestibulului se întoarse pe țiginele sale, și Laurenția învălă într'un penisor sur, cu capul și brațele goale, se ivi în curte, unde se furișau primele raze ale dimineții.

Laurenția încă dormise puțin; ne mai având femeie în casă, se obișnuise a se scula înainte de de toți, și ca să crîțe bătrânele picioare ale Catinței se ducea însași la pompă să scoată apă proaspătă pentru trebuința toaletei sale.

Se apropiă de basiniul colorat verde în giurul căruia înfloreau tufe de lungurică, puse urciorul sub capul de aramă și ridicând cu mâinile sale delicate ruda cea grea de fer, încep să tragă.

(Va urma.)

naționalism am mai avu noi azi. Închinând în sănătatea martirilor, cari cu faptă au dovedit naționalismul lor, declară: că scopul Ligei nu a fost și nu este de a strîlăni nemulțumiri și agitații în contra statelor vecine, ci este o apărare națională-culturală, împotriva acelor, care contra voinței lui Dumnezeu și a naturii, vor să ne răpească limba românească, pe care însă, se știe, că nu mai morți o vom lăsa. Aceasta e o datorie sfântă a ori-cărui Român din ori-ce parte a lumii, a nu permite să se atingă cel mai scump patrimoniu. Ungurii se înșală, când cred, că în România ar pute cineva să le aproabe ținuta ostilă și mai mult decât dușmănească față cu frații noștri. Voim pace cu toată lumea, dar' nu pace pe mormântul naționalității noastre.

La acest toast, care a fost primit cu aplauze sgomotoase din toate părțile sale, a răspuns părintele D o m i d e, care confirmând în totul cele spuse de d Urechia, arată, că Românii de peste munți sînt patrioți și în la statul lor, deși statul unguresc le arată prea puțină voință în schimb. Lupta pentru desvoltarea națională nu o vor părăsi nici-odată. Mulțumește Galașenilor pentru primirea caldă ce-i fac, și dlui V. A. Urechia pentru interesul viu ce îl are pentru cauza Ardelenilor, cari totdeauna vor avu față de d-sa cel mai adănc respect și venerație.

După dînsul a mai vorbit colonelul Merisescu (viteazul dela Plevna), protoiereul Vêrgolici Mardare, Muntean, Petrovici, profesori la școalele din Galați. La urmă s'a cetit poesia lui Vlahuță: „La Martiri“ și s'a cântat în cor: „Deșteaptă-te Române!“ Entusiasmul a durat neîntrerupt până la orele 12 din noapte. În Galați de mult nu s'a văzut o mai mare însuflețire, ca în acestea zile, zile de sêrbătoare. Acestea se datoresc prezenței dlui Urechia și părintelui Domide, pe care îl rugăm să mai vină pe la noi.

De pe Săcaș.

Alegerile de senatori în România.

București, 24 Noembrie v. 1895.

Astăzi s'au terminat, cu alegerea colegiilor universitare din Iași și București, alegerile generale de senatori. Resultatul lor din toată țeara îl avem deja înaintea ochilor. El este următorul: La colegiul I. pentru senat, din 61 mandate partidul liberal a obținut cincizeci și opt, cel conservator numai unul, ear' pentru două mandate a rămas să se facă balotagiu. De notat mai este, că și unicul senator conservator, domnul I. Brabeșteanu, ales în județul Romanai, nu este dintre conducătorii conservatorilor, nu este peste tot personajul marcant în politică, ci un transfug din partidul liberal, cu desevîrșire necunoscut și ajuns la renume numai acum prin excepția ce a făcut între candidații conservatori. De notat mai este, că cele două mandate căzute în balotagiu, al dlui L. C a t a r g i u contra liberalului C a v a l i o t i la Galați și al liberalului D. M i h a e s c u contra opoziționalului T. Chircu la Rimnicul-sărut, după toată probabilitatea încă vor fi câștigate de partidul liberal, de cumva acesta nu va renunța de bunăvoie la ele.

La colegiul II. din 51 mandate partidul național-liberal a obținut 48, cel conservator nici unul, ear' pentru trei mandate se va face balotagiu, tot la Galați și Rimnicul-sărut.

În fine colegiile universitare au ales: cel din București pe junimistul dl T. Maiorescu

cu 28 voturi contra liberalului G. Cantili, care a obținut 24 și contra radicalului dl B. P. Hajdău, care a obținut 3 voturi; ear' colegiul universitar din Iași a ales pe ministrul de culte și instrucțiune publică, dl P. Poni cu unanimitate de 34 voturi exprimate, neavînd nici un contra candidat.

Bilanțul general este prin urmare: Din 114 mandate de senatori partidul național-liberal a obținut o sută șapte, cel conservator unul, cel junimist unul, ear' pentru 5 mandate se va face balotagiu.

Fără nici o exagerare se poate dar' zice, că alianța junimist-conservatoare a eșit, nu bătută, ci nimicită din aceste alegeri.

Și mai evidentă este desevîrșita discreditare a opoziției junimisto-conservatoare, în fața corpului electoral, dacă comparăm numărul voturilor obținute în total de fiecare partid, precum și acele obținute în parte de șefii recunoscuți ai partidelor. Eată cum se prezintă această socoteală:

În amîndouă colegiile au votat în țeara întreagă 13635 de alegători, dintre aceia 10910 pentru candidații naționali-liberali și numai 2725 pentru cei opoziționali de toate nuanțele. Limbagiu cifrelor este totdeauna cel mai elocuent.

Și mai strălucită apare biruința liberalilor, dacă comparăm numărul voturilor exprimate pentru candidații cei mai marcați din toate partidele.

În colegiul I. de București, candidații liberali, domnii D. A. Sturdza și principele D. Ghica au obținut cel dintăiu 1118 voturi și al doilea 1081, pe când candidații conservatori G. Gr. Cantacuzino și Gr. Triandafil au rămas în minoritate cu 186 și 163 voturi. La colegiul II. candidații liberali au fost toți cinci aleși cu câte 1200—1300 voturi, ear' cei conservatori, între care C. C. Arion și Gr. Tocilescu au căzut cu câte 51 și 43 de voturi. Domnii D. A. Sturdza și E. Statescu au fost aleși la Brăila cu 171 și 161 din 233 voturi exprimate, ear' dl P. S. Aurelian a învins la Ploiești cu 204 din 322 voturi exprimate față cu conservatorul G. Gr. Cantacuzino, care a obținut numai 141 voturi, deși este cel mai avut și mai puternic proprietar al acestui județ. Dintre foștii miniștri conservatori numai dl L. Catargiu a rămas în balotagiu, la Galați, cu 87 voturi, ear' ceilalți n'au găsit nici atăția aderenți în județele unde au candidat. Dl Al Lahovary a căzut la Rimnicul-Vilcii numai cu 35 voturi, dl P. P. Carp la Vaslui a obținut numai 29 voturi, ear' dl A. Marghiloman la Călărași numai 51 voturi.

Partidul național-liberal poate fi cu atît mai satisfăcut de biruința ce a raportat, după-ce toată lumea trebuie să recunoască, că nici-odată n'au fost în România alegeri mai libere ca cele sêvrșite acum. Dovadă despre perfecta libertate a alegerilor este altcum înpregiurarea, că pretutindenea ele au decurs în liniște și ordine, niciari nu s'au întemplat bătăi sau alte acte de violență, de niciari în zilele de alegeri telegraful n'a adus, cum este obiceiul țerii, reclamații contra ingerențelor, care s'ar fi făcut din partea cuiva.

Indirect recunoaște și opoziția, că alegerile au fost libere. Am pretinde prea mult, dacă am aștepta ca foile opoziționale să nu vorbească de ingerențe, de „agenți colectiviști“ etc., dar' adevêrul e, că și aceste trebuie să se mărginească la acușățiuni vage, neputînd cita nici o dovadă serioasă spre întărirea afirmațiilor lor.

George Lazar.

Disertațiune cetită la serata literară ținută în Cluj la 2 Noembrie 1895, de Valer Moldovan, stud. în drept. (Urmare).

Cei dintăiu școlari ai lui Lazar au fost calfe dela prăvălii, apoi câțiva începători dela școalele Colța și St. George. Elevii ordinari nu erau mai mulți de 20, dar' când propunea filosofia și istoria, sala se umplea de ascultători.

Și aceasta era foarte natural, pentru-că „el își simția vocația“ din Eliade și când „se afla în clasă el vorbea inspirat. Catedra „lui sêmna cu un amvon: vedea cineva cum „i-se bate pieptul. Cu mâni pline în ori-ce vreme arunca semintele românismului și ale „naționalității“.

Mai ales orele de istorie le folosia el ca să deștepte conștiința națională adormită. El le desvêlia ascultătorilor icocana măreață a originii noastre și a trecutului glorios, apoi imediat compara cu timpurile acestea frumoase decadență prezentă. Șbiucia obiceiului rău al Românilor de atunci de a se lăpăda de portul și limba strămoșească și a mainuți pe fanarioți.

Mai greu era însă la matematică și la inginerie, deoarece-ce elevilor le lipsiau și cele mai elementare noțiuni din aceste științe și abia știau să cetească.

Lazar voi să le dea întăiu o basă oarecare teoretică ca să poată înțelege apoi o

Altcum ziarul francez al conservatorilor, „Indépendance Roumaine“, cel mai serios și mai bine informat dintre toate, este destul de loial să recunoască că nu guvernului liberal este a să atribui căderea atât de desastroasă a conservatorilor, ci pune toată vina pe corpul electoral. În nruul de aseară se întreabă cum de aderenții partidului conservator, care pretinde că sînt numeroși în țeară, au lipsit dela datorița lor, și aa făcut adversarului biruința atât de ușoară? Drept răspuns povestește apoi o anecdotă: Într'un oraș din Rusia, sosind un detașament de soldați, locuitorii au căpătînd ordin să aducă fiecare o cantitate anumită de rachiu pentru aprovizionarea soldaților. Când apoi s'a cercetat rachiuul adunat dela toți s'a constatat, că e — apă goală. Fiecare a adus apă în loc de rachiu, în speranță, că vecinii lui vor duce rachiu și nu se va cunoaște înselăciunea comisă. Așa, zice organul francez, au făcut și alegătorii conservatori. Fiecare a votat cu liberalii, pentru a nu se strica cu guvernul, în speranță, că ceilalți își vor face datorița, ear' la urma urmelor cu toții nu „și-au făcut datorița. Oare-care schimbare de adevêr va fi și în fabula lui „Indépendance“. Într'atîta, întrucât nu se poate nega, că în alegeri n'a căzut încă nici un guvern în România, cu excepția ministerului I. Ghica, dela 1885, și că ori-care guvern poate obține majoritatea, dacă știe cum să facă alegeri.

În cazul de față însă, când alegerile au fost cu desevîrșire libere, nu ni-se pare potrivită fabula confratelui francez. Ear s'ar fi potrivit mai bine la 1888, când conservatorii au făcut astfel de alegeri, încât I. C. Brătianu, fondatorul României moderne, a căzut la alegeri, în capitală, față cu un Grec necunoscut, și n'a găsit în toată țeara un colegiu care să-i dea un mandat pentru parlament.

Morala actualelor alegeri de senatori, ne pare a fi alta: Partidul conservator se vede că în adevêr este cu desevîrșire discreditat, și a' pierdut ori-ce popularitate în țeară și a' fost timpul suprem ca să se retragă în opoziție, unde are timp și ocazie, să se întinerească, să se organizeze din nou, să-și formeze un program adecuat trebuințelor țerii și după aceea să se încerce a solicita încrederea corpului electoral.

Atunci este de sperat și de dorit, că alegătorii nu-i vor mai pune — apă în loc de rachiu în urne.

Cronica politică.

(Evenimente în Orient).

Abia a venit discursul de tron german să dea lumuriri asupra „nedumeririi“ de care am pomenit, și eată „Frankfurter Zeitung“ vine earăși cu o depeșă din Constantinopol pentru a produce din nou încredințură în opinia publică. În depeșă se spune, că „ambasadorul austro-ungar, baronul Calice, ca decan al corpului diplomatic, a cerut dela Sultan, în numele tuturor puterilor, afară de Germania, edarea unui fermău privitor la intrarea unei a doua corăbii staționare din partea fiecărei puteri“.

Cam de ce ni-a retăcut telegraful maghiar această din urmă înpregiurare din depeșă ziarului german? Numai pentru a cruța câțiva cruceri?

Dacă birourii de corespondență ne trimită adese-ori niște fleacuri privitor la „crime teribile“ budapestane pe care noi însă nu le publicăm, deși trebuie să le plătăm, putea

foarte bine să ne reproducă și depeșă din Constantinopol, de sigur destul de senzațională spunînd, că precedentul mare vizir Said-pașa cu doi fi ai sei s'a refugiat la ambasada englezească de acolo, fiindcă aflase dinainte, că în contra alor toți trei s'a editat un mandat de arestare. De ce?

Casul acesta este analog cu al lui Midha't-pașa, cel care voia să introducă în imperiul Osmanilor constituție cu regim administrativ. Și el în 1881 se refugiasse la consulatul francez din Simpora, unde era guvernor, dar' deodată destituit și trebuia arestat.

Atuncia consuliilor puterilor europene de acolo hotărîseră a-l trimite sub ocrotirea ambasadurilor la Constantinopol, și aceștia numai după-ce Poarta dăduse asigurare, că Midha't va fi tratat potrivit demnității sale, îl extradară. Trîft înaintea tribunalului, a fost osândit la moarte, dar' grațiat de sultan și expulsat la Mekka, unde murise după trei ani.

Ieri și alaltăieri, era răspîdită știrea, că guvernul englez ar fi trimis Porții ultimatul din cauza nencuviințării celor două corăbii staționare. Noi n'am dat crezîmînt acestei știri, de aceea nici n'am înregistrat-o Azi știrea nu numai că e desmintită din toate părțile, dar' încă „N. Fr. Presse“ are depeșă particulară din Londra, în care se spune între altele:

„De altfel lordul Salisbury poartă mare grijă, a evita tot ceea-ce ar pute produce aparență, că Engiltera ar voi să iee inițiativă. Cabinetul englezesc nu vrea să se apară mai agresiv decît celelalte guverne. În principiu, toate puterile sînt pe deplin de același gînd și negocierile urmează, numai asupra modului, cum să se dea „expresie practică a acestei unități de vederi“.

Zilele din urmă mai străbătuse știrea, că corăbiile rusești din Sebastopol ar fi căpătînd ordin de a sta în ori-ce moment gata de plecare. „Kölnische Zeitung“ e informat din Petersburg, că da, deja acum patru sêptemăni, când veni știrea, că Engiltera se pregătește a trece prin strîmtorile Dardanelor și fără cooperarea celorlalte puteri, corăbiile rusești de pe Marea-Neagră căpătăseră ordin de a fi pregătite la tot. Prin mijlocirea pacinică a Germaniei ordinul ar fi fost retras și — „unitatea de vederi“ ear' începînd să strălucească.

În apele Levantului, de altfel, după informațiunile aduse de „Pol. Corr.“, corăbiile puterilor occidentale ocupă următoarele poziții: flotele engleză și italiană sînt ancorate în portul dela Salonichi; cea franțuzească în Smyrna și cea austro-ungară în portul dela Pireu. Afară de acestea se mai află la Smyrna câte o corabia austro-ungară, germană, rusească și italiană; o corăbie italiană lângă insula Lemnos, una franțuzească la Baintet; una englezească și una americană la Alexandrette, în sfîrșit una americană la Messina.

Precum se vede, să păzesc bine unii pe alții.

Nici politica curiei papale nu se desinterează de cele-ce se petrec în giurul „Cornului de aur“ și a foștii catedrale a creștinismului oriental *Aia Sofia*.

Cu ocaziunea consistorului, în care Papa a numit cei nouă cardinali, els'a pronunțat și asupra evenimentelor din Orient și anume în următorul mod:

„Întreagă Europa se uită cu nerăbdare și așteptare spre Orientul favecinat, al cărui

stări sînt turburate prin întemplări triste și conflicte lăuntrice. Este o priveriște groaznică și de plăns a vedu cum orașe și sate sînt stropite cu sînge și cum ținuturi întinse sînt pustiite prin foc și sabie. Pe când capii statelor se intruniau în mod demn de laudă și a' chibzul, spre a discuta cum s'ar pute înceteze măcelurile și să fie restabilită ordinea, noi, întrucât ne stă în putință, n'am în trelăsat de a apăra noi înșine această afacere tot atât de marimoasă cât de dreaptă. Dela începutul întemplărilor celor de urmă am intervenit bucuros în favorul națiunii armenesti și amintindu-le autoritatea suveranului lor am dat povești Armenilor spre a fi cu concordie, spirit blăjin și dreptate. Aceste ale noastre povești se pare că n'au produs neplăcere. Noi avem de gînd a urma nainte lucrul început, căci n'avem dorință mai ferbinte, decăt a vedu cum siguranța persoanelor și a tuturor drepturilor este ocrotită în imperiul turcesc. Deocamdată am hotărît a trimite ajutor ace'ora dintre Armenii cari au suferit cel mai mult și duce cea mai mare nevoie“.

Și într'adevêr „Osservatore Romano“ spune, că îndată-ce a' aflat despre volnicile și jaturile făptuite asupra Armenilor în Anatolia, Papa a trimis 50.000 franci patriarhului Azarian pentru familiile celor măcelăriți.

(Presă despre reînnoirea pactului dualistic). Revista „Preussische Jahrbücher“, publică în fasciculul ei din Decembrie și un studiu asupra stărilor interne ale Austriei și ajunge la conclusia, că și soartea cabinetului Badeni depinde tot contele Hohenwarth. Stanga germană e negreșit destinată descompunerii și în urma acesteia, lucrurile vor lua cu totul altă față. Dar' momentul decisiv — zice autorul studiului — pentru desvoltarea lor sînt negocierile privitor la reînnoirea pactului dualistic. Toate popoarele din provinciile Austriei, reprezentate în Reichsrath se sînt jignite prin scăderile ineverdate, politice și economice, ale pactului, și în modul cel mai grav acelea, cari plătesc mai mult pentru budgetul statului. În prima linie aceasta este adevêrat privitor la regatul Boemiei. Ura Nemților contra Cehilor, totuși nu poate merge așa de departe, încât să devină și mai departe tributarii Maghiarilor, cari știu păstra avantajile lor prin toate mijloacele de putere.

„Condițiunile pactului trebuie să fie modificate sau nu se va ajunge deloc la învoală.“ De altă parte unul din cele mai vechi ziare poloneze scrie într'o corespondență din Viena.

„Eu peste tot nu cred de a fi cu putință, ca actualul parlament să producă ceva muncă rodnică. Sînt tare încredințat, că acest parlament se va oprî locului, atît în reforma electorală, cît și a pactului cu Ungaria. Cât privește pe acest din urmă, majoritatea pentru el ar fi asigurată, dacă actualii deputați ar fi siguri de mandatele lor încă pe cinci sau șese ani.

„Astăzi însă trebuie să socotească la orice pas cu agitația antisemitelor și a gendarmilor naționali, de aceea și trebuie să căsuzeze greutăți, dacă nu din convingere, cel puțin de frica mandatelor. Și atunci chiar dacă guvernul ar reuși cu încuviințarea pactului, nu 'mi-se pare ca demn de crezut, că guvernul ar voi să lase în urma unei discuțiuni patimașe, ca masele să fie întăritate contra celelalte jumătăți a monarhiei, și a se produce o mișcare antimaghiară, ale cărei urmări ar putea să fie fatale“...

Lupta în comitate.

Convocare.

Alegătorii români din Turda și giur sînt invitați a lua parte la conferința ce se va ține în Turda la 18 l. c. d. a., la 3 ore, în sala de mîncare dela hotelul „Central“, în cauza constituirii comitetului central al clubului electoral român din comitatul Turda-Arieș.

Din ședința membrilor congregațiunii comitatense române, ținută în Turda la 5 Decembrie st. n. 1895.

I. Vlăduțiu,
președinte ad hoc.

Invitare.

Avînd în vedere, că la 28 Decembrie a. c., se vor alege de nou oficialii comitatensi; — avînd în vedere, că acele alegeri neatîng și pe noi, foarte de aproape; — avînd în vedere, că congregațiunea s'a convocat pe 16 Decembrie, când earăși se vor debate multe chestiuni de interes public, subscripții prin aceasta învîtam pe toți membrii români ai congregațiunii, ca să iee parte la amintita congregațiune, cu care ocaziune vom ține și noi o conferință, în care vom debate și hotărî agendele ce ne așteaptă și ținuta ce o vom lua.

De va, în 7 Decembrie 1895.

Din încredințare:

V. Damian. F. Hosszu Longin.

„unii îndreptînd linia cu mîna scoțînd pâlăria și făcînd semne strigînd: „la dreapta“, „la stînga“; alții îndreptînd și scuturînd lanțul ce șerpuia prin iarbă, alții așezînd și „învîlînd masa. Se făceau linii, se făceau triunghiuri, din triunghiuri în triunghiuri se „încheia planul, compasul începea a pîși pe „hartă și spunea stînginii dela o moșie până „la alta, lanțul făcea încercare și sătenii ce „erau spre slujbă începeau a-și da cote și a „șopti, că dracul din sticluță îi face să gh-„tească (așa li-se părea lor acul magnetic sau „busola, ce le vedea jucînd). Bietul Lazar își „aprindea pipa și petrecîndu-și mîna asupra „pieptului i-se inundau obraji de lacrimi.

„Eliade“.

Eforia vîzînd rezultatele bune trimise în anul următor patru dintre elevii lui Lazar în străinătate la universitățile din Europa, ear' Eliade Rădulescu a fost numit profesor ajutător pe lângă Lazar.

Patru ani funcționă Lazar ca profesor la Sf. Sava. La 1822 se bolnăvi și trimise după frații sei la Avrig, ca să-l ducă acasă. E foarte mișcător și e de natură a emoționa pe cineva până la lacrimi momentul despărțirii lui de foștii sei elevi.

Cînd se sul în căruța care avea să-l ducă la Avrig, el se ridică în picioare și făcu „află în pînă la urmă în cele din urmă...“

(Va urma.)

„Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“ de Sambata, publica urmatoarele stiri din Mercuria:

„După-cum se vestește, recursul ce s'a înaintat de aci în contra alegerilor pentru reprezentanții congregației, s'a respins, deoarece din cercetările făcute rezultă, că anunțarea oficială a alegerii s'a făcut la timpul precis.

Quod non est in actis, non est in mundo. Căderea Sașilor în acest cerc este deci siglata. Chiar dacă abstragem dela chestie cu anunțarea la timp a alegerii, nu putem nega, că vina căderii o poartă întârzierea alegătorilor sași, cari formează majoritatea în cerc, și lipsa de ori-ce organizație. Sașii s'au încrezut și în consecință au fost răsturnați de către Români, cari au venit în mare număr la alegere. Pășirea Românilor a fost peste măsură fără considerații. S'au ales din partea lor numai Români, ca-și-când nu ar exista vre-un Sas în cercul Mercuriei, pe când majoritatea săsească dela alegerile anterioare a considerat totdeauna și pe concetățenii români alegând și Români. Procedura netactică și deconsiderătoare a Românilor e scuzată din partea unora prin aceea, că ar fi primit un ordin, în urma căruia trebuia să voteze numai cu Români. Dacă este astfel, tactica Românilor se va răbuna, producând ea represalii la celelalte naționalități.

Noi reproducem jalba Sașilor fără comentariu.

Abonament lunar

pentru Decembrie st. v.

cu prețurile din capul foi - invitat

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

CRONICĂ

Sibiu, 9 Decembrie n.

„Earăși martirii români“. Primim din Săn-Miclăușul-mare următoarea corespondență: Onor. redacțiune! Am citit în prețitul ziar, ce rediști, Nr. 258, între cronice o notiță „Earăși martirii români“, reproducă după șovinistul „Kolosváč“ din Cluj. Ne-a surprins știrea aceasta cu atât mai virtos, cu cât numita foie șovinistă pretinde, că ar fi primit-o din Bechicherecul-mare, pe când procesulde agitare al Săn-Miclăușenilor decurge la tribunalul reg. din Chichinda-mare. De altcun știrea adusă de „Kolosváč“ în esență corectă și adevărată faptic; ne mirăm numai, cum de acești stimabili venători de știri senzaționale au și riscat deja aserțiunea, că chestia se apropie deja de pertractarea finală, când incuipăți până astăzi nu au primit încă actul de acuză. Intrebarea, că fi-ivor incuipăți puși sub acuză, ori ba? este încă un secret, care îl va desoperi numai viitorul cel mai apropiat. Cugetând însă la șicanările îndurate aproape un an pe cale administrativă, apoi la interogatoriile de o scrupulositate rară a judelei de instrucție Sontagh, incuipăți așteaptă cu mai mare sigiritate punerea lor sub acuză, decât achitarea. Deo-amdată în detașari nu putem intra, neprimind încă actul de acuză, când însă vom fi în posesiunea lui; imediat vom desvôli cauza în toată nudațea sa. Atăta se poate anticipa deja de acum, că incuipăți au hotărât, că în contra eventualului acti de acuză nu au ca extra-ordinar vor apăla, altcum se vor supune necondiționat pertractării finale. Săn-Miclăușul-mare, în 6 Decembrie 1895. Tibiscianus.

Curs de limba română în Viena. Cetim în „Gazeta Bucovinei“ următoarele: „Înaltul minister de culte și instrucție austriac a decis ca să se înființeze la școala pentru limbile orientale din Viena și un curs elementar pentru limba română. Cursul va începe cu 1 Decembrie v. c., și se va preda în vechimântul limbii române de 3 ori pe săptămână. Inscierile se fac în școale pentru limbile orientale în fiecare an dela 25 până la 30 Noembrie. Ca profesor este numit compatriotul nostru (bucovinean) dl George Dan, oficial în ministerul de finanțe. Primim știrea, că s'au înscris deja audtori în număr considerabil și ne bucurăm, că s'a satisfăcut în urma unei dorințe ferbinte Românilor, cari studiază în Viena. Sperăm că s'a înființat în curând la universitatea vieneză și un seminar român. Remarcabil și ciudat este faptul, că în capitala Austriei lipsește un institut așa de trebuincios, pe când în Germania și Rusia se află deja seminarii române. Chiar și la știință sântem noi Români i vitreg tratați“.

Aprefiări săsești asupra expozițiunii iubilare din estan. În ședința adunării generale a reuniunii agromonice săsești cercuale din Sibiu, ținută în 1 Decembrie a. c. un vorbitor, Ios. Schobel, s'a exprimat într-o vorbire mai lungă despre rezultatele expoziției. Mai întâiu a atins expoziția de vite, care a arătat unele exemplare frumoase, dar în genere a făcut impresia neperfectiunii, neafându-se în toată expoziția două vite egale sau cel puțin, cari seamănă. Causa e lipsa unui plan bine statorit de creștere. Și expoziția produselor a oferit multe lucruri frumoase, dar în genere a produs tot încă impresia economiei de trei câmpuri; tot ce s'a cultivat din vechime, s'a aflat în mari cantități, dar produsele timpului nou, mai cu

seamă semințe și plante de nutreț, au fost puțin reprezentate. Cercetarea semințelor au dovedit, că se procede cu ușurătate la căștigarea semințelor. La grâu au fost între 100 grăunțe 47 rupe și cu coaja stricată, fiind coaja stricată puterea de germinare e alterată. Mașinile de trearat, deși tare bune pentru lucrul ordinar, n'ar trebui întrebunțate pentru căștigarea seminței. Procedura unor economi, cari dau de vre-o trei-ori în fiecare sноп cu imblăciile pentru a scoate grăunțele cele mai grele pentru semințe, ar trebui imitată. Resultate mai bune se pot scoate și prin schimbarea de mai multe soiuri de sēmēnță. În expoziție s'a vėzut însă numai grâu de Bănaț și de Transilvania, sēcără și orz de toate zilele, numai ovėsul a fost reprezentat în mai multe varietăți. Toamă experiențele cele bune cu ovėsul ar trebui să incurageze pe fiecare econom a extinde variarea sēmēnței și asupra celorlalte soiuri de produse. Nu e toamă de lipsă a cumpăra sēmēnța scumpă din țeri străine, un schimb al sēmēnței cu o comună îndepărtată ajunge. Pe fructele păstrătoare ar trebui pus mai mult pond, fiind ele potrivite a îngrășa vite de vėnzare.

Vecinice jalbe. De pe „Cămpia Aradului“ primim o scrisoare mai lungă dela „un preot veterar“, care ni-se jeluște despre stările triste, provocate prin legile nouē politice-bisericești. Și prin giurul Aradului, precum și la noi în Ardeal, sânt notari de aceea, cari se falec că sânt Români zeloși și creștini buni, pe când pe de altă parte, ca conducători de matricole, necinstesc tainele sfinte ale bisericii. De buni Români ce sânt, extradau blanchete de căsătorie, sau indec numele în matricolele botezătorilor schimonosându-le pe ungurește! Vai vouă, Români nedrednici!

Invitare. Societatea de lectură „Andrei Șaguna“ invită cu toată stima la „Ședința publică“, ce se va ținē Mercuri în 29 Nov. st. v., în memoria marelui arhiepiscop Andreiu, în sala cea mare a „Seminariului Andreian“. Începutul la 7 ore seara. Sibiu, în 24 Nov. 1895. Comitetul arangiator. Ofertele benevole în favorul societății se vor cuita cu mulțumită pe cale publică. Program: 1. „Cuvēnt ocașional“, roștit de Victor Pacală, cleric în cursul al III-lea. 2. „D-zeul nostru“, de D. Cunțan, executat de corul seminarial. 3. „Actul V., scena IV. și V. din „Ovidiu“, dramă de V. Alexandri, predată de Lazar Triteanu (Ovidiu) și Ioan de Șortan (Ibis), clerici în cursul I. 4. „Introducerea limbii slave în biserica noastră“, disertație de Iosif Enescu, cleric în cursul al III-lea. 5. „Clevetic Ultra-Demagogul“, cantionetă comică de V. Alexandri, predată de Traian V. Motora, cleric în cursul al II-lea. 6. „Pe orizont de-partă“, de F. Mendelsohn, executat de corul seminarial.

Epilog la chestiunea din Zagreb. Persecuțiunile în contra studenților universitari din Agram, cari au luat parte la frumoasa sėrbare a arderei tricolorului maghiar din Zagreb, nu mai au sfirșit. Sămbăta au fost relegați pentru totdeauna dela universitatea din Agram, acei șese ascultători, cari au publicat cunoscuta declarațiune în contra rectorului Spevec dela universitatea de acolo. Astfel deci o parte a tinerilor osândiți s'a împrăștiat pe la universitățile străine, o altă parte însă zace în temnițele statului, și toate aceste pentru un - tricolor maghiar!

Amiciție turco-maghiară. „Pester Lloyd“ comunică următoarea știre: „Pentru întarirea legăturilor de simpatie și amiciție dintre națiunea ungară și cea turcească, se va edifica „Constantinopolul în Budapesta“, care interpretarea va avea să contribuie la splendarea expoziției millenare. Acest orș artificial se va edifica în cel mai frumos punct al residenței, pe malul Dunării de cătră Buda, astfel ca mairiile Bosforului să fie și ele reprezentate. Nu numai vieța moravurile și plăcerile (!!) din Constantinopol se vor întui (!), ci și diferitele arte ale orientului. Aceasta va contribuie totodată și la promovarea relațiilor comerciale dintre Ungaria și imperiul ottoman. Aceste semne de simpatie sânt de sigur îmbucurătoare“. Noi nu mai adaugăm altceva, decât că și pentru noi sânt îmbucurătoare aceste semne de întovărire.

Consistoriul din Sibiu. Primim din „eara odinioară a lui Radu-Negru-Vodă“, următoarele: Cetind mult stamata foaie a „Tribunei“ Nr. 256 a. c., în care un respectabil membru al partidului național-român face unele spicuiuri din presă, nu mă rabdă inima, a nu vē ruga: ca să binevoiați a da publicității și aceste triste futeplari: 1. Oare aceasta nu-i scandal, ca în comuna Sămbăta-inferioară afară de câțiva birși erariali comună curat românească cu 2 învățători calificați tot de acolo și nici până în 13 Noembrie st. v. a. c. nu s'au început prelegerile în școala confesională de acolo? 2. Nu e oare mai mare scandal, ca în Arpașul-sup., comună curat românească de aproape 400 de gazde gr-or. afară de 3-4 Jidani, nici până în 17 Noembrie st. v. nu s'au început prelegerile?? Și eată ce zice poporul, când îl întrebi: cine-i de vină? Îți răspunde: Dracu-i de vină... Apoi alte multe, multe slăbiciuni de cari s'e-i fie greață omului a le mai aminti, și toate acestea înzadar vin la cunoștință maritalui consistor, ca nici protopop nici consistorul nu poartă vina. Unde sânt membrii sinodului arch. și ai consingrului bisericesc, ca s'e-și pună așa ceva la răvaș, și la timpul seu s'e-și facă sfânta datorință? Oare nu sânt acestea fapte care contribuie la desperarea poporului față de autoritățile bisericești deoaparte, ear' pe de alta la ruina școalelor confesionale.

Mironiade. Despre o nouă slugărnice a metropolitului Miron, primm următoarele: Azi am fost dat afară din postul meu de învățător din Dēncul-mare prin milosul meu consistor din Sibiu, care prin hărtia sa Nr. 7947 mi-aduce la cunoștință, că o face în urma rescriptului ministrului de culte și instrucțiune publică, care a ordonat în contra mea cercetare criminală. Cercetarea s'a pornit din partea procurorului regesc din Murēș-Oșorhei, care a încuștințat pe inspectorul de școale reg., pe zelosul Rethi Lajos. Acesta a raportat afacerea ministrului, care apoi a și dat ordin consistorului meu să mă ridicē imediat din post, nefiindu-mi iertat a mai funcționa în nici o comună. Ca motiv al suspendării, se aduce: ațtări grele și agitări la ură în contra patriei. Astfel s'at aruncat în cap de iarnă pe strade, fără pâne și ori-ce subsistențe și acestea numai pentru-că am păcatul de a fi născut Român și pentru-că consistorul meu n'are destul țarie de a se opune în contra unui ordin atât de volnic, precum este cel al ministrului Vlasicș.

Ilariu Tulburean.

Numiri în personalul consular al Austro-Ungariei în România: Dl cavalier Carol de Goracchi a fost numit consul general al Austro-Ungariei în București, în locul dlui cavalier Al. de Suzzara, care a trecut, după-cum se știe, la ministerul afacerilor străine din Viena. Baronul Mauriciu Czikkann de Wahlborn a fost numit consul general al Austro-Ungariei la Galați și delegat în comisiunea europeană a Dunării. Dl Sigismund Mayor a fost numit vice-consul austro-ungar la Bărlad. Baronul Miske, vice-consul austro-ungar la Turnu-Severin, a fost înaintat la gradul de consul. Dl Al. de Musulin a fost numit atașat al legațiunii austro-ungare din București.

Hymen. Dl A. Suluțiu-Carpenișanu și d-șoara Aureliu Gh. Z. Nicolau, anunță celebrarea religioasă a cununiei lor care va ave loc Duminecă, 26 Nov., la orele 8 1/2 seara, în biserica sf. Vineri din Ploești. Urrările noastre de feciere!

Alegerile în congregație. Precum sântem informați din unele părți, ministrul ar fi dat ordin tuturor comiților supremi, ca în fața alegerilor în congregații, contrar usului de până aci, să se escrie concurs pentru toate posturile de vicecomiți, protonotari etc. Concursule să se publice încat mai multe ziare, ca în acest mod să se deo tuturor posibilitatea de a compete. Se mai zice, că alegerile se vor face fără vre-o presiune și se vor considera numai și numai cei cu calificația precisă, fie aceia de ori-ce naționalitate. Alegerile ce au să se facă până la 1 Ianuarie 1896, ne vor adeveri, încat este întemeiat și acest svon?! Vorba e, că ce o să se facă cu mulțimea de căpătuți, cari au ocupat până aci posturile de proto și pretori etc. Apoi ce însemnează nimicirea alegătorilor, unde au fost aleși Români???

Din Iliia primim știrea, că membrii aleși în congregație, li-s'a intimat decusul de nimicire a alegerii lor, și totodată li-s'a pus în vedere, că pot recura în 15 zile, contra hotărârii de nimicire. Corespondențial nostru ne asigură, că cei interesați se vor folosi de acest drept al lor. Noi fi sfătuim, ca recurând să se informeze de cu vreme dela locurile competente, dacă ei și până la resolvirea recursului pot să exerciteze dreptul la congregația viitoare, în care se vor face alegerile funcționarilor comitatensi? Aceasta și pentru motivul, că neresolvându-se de timpuriu recursul, - cercul lor ar rămâne nerepresentat la cea mai importantă acțiune municipală!

Jertfă a rachiului a căzut Vineri noaptea servitorul arăndașului Ionas Kohn din Iliia, țeranul George Buștea. Bietul om voinde să scoată apă din fântână al carei stobor a fost de tot slab, a picat ca capul în jos în fântână și în urma contusiuilor primite la cap a murit momentan. Se zice, că el mai mult de dragul spiritului a stat în serviciul stăpânului seu, care i-a și pus capul. Moartea năpraznică a lui Buștea a sguduit pe toți colegii lui numeroși, ce se adapostesc în pitucul de rachi, vorba e numai, că trage-vor consecuențele și se vor lăpăda de spurcatul de rachi?

Din public.*) Avis! În fața alegerilor municipale, ce se vor efectui în congregațiunea din 19 Decembrie c. n. se convoacă ședința clubului municipal român din acest comitat, pe Vineri în 13 Decembrie c. la 5 ore după prânz, în localul casei române din loc. Concurenții români, cari voesc să reflecteze la vre-unul dintre posturile în vacanță, au să se insine la biurolul clubului. Sibiu, în 9 Decembrie 1895. Biurolul clubului Dr. N. Vecerdean, Ioan A. de Preda, secretar, pres. ent. Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primește răspundere.

Teatru orășenesc la Sibiu. Marti, 10 Decembrie n. 1895: „Der Obersteiger“. Operetă în 3 acte.

Bibliografie.

La librăria „Institutului Tipografic“ din Iliu se află următoarele cărți: „Memorial“, Archiep. și Metropolitului Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popa. fi. 1.30 „Doina“, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu. „Critice“ 1867-1892, de Maiorescu. Vol. I. și II. a 2 fl. - cr. „Poveștile Bănătuului“, de Cățana. „Literatura popor. română“, de Gaster. „Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou“, de Dr. Iuliu Olariu. „Cersitorul“, dramă în 2 acte de Livescu. „tudii Critice“, de Ghera. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr. „Higiēna română“, de Dr. Leo Murēșianu. „Izvoade“, de Demetrescu. „Trandafiri și viorele“, de Pop-Reteganul. „Din Moldova“, schițe de Kotzebue. „Floarea din Firenze“, de Livescu. „Memorii din timpul răsboiului“, de Georgescu. „Pui de lei“, poesii eroice, de Neștescu. ediție de gală. „Icoșii“, de Macedonski. „Copii de pe natură“, de Negruzzi. „Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul“, de Nicolau Bălcescu. „Trăvnice“, 10 piese Slovacēști Vol. I. și II. a 1 fl. 50 cr. „Scrierile părinților apostolești“, de Dr. Iuliu Olariu. „Merinde dela școală“, de Popa. „Bate la ușe“, de Carmen Sylva. „Poveștiri“, alese și întocmite de Petra Petrescu. „Despre influența împregiurării“, de Panait Zosin.

La comandele din afară să se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 2 cr. v. a. Pentru siguranța expediției se recomandă modalitatea din urmă.

LOTERIE. Tragera din 7 Decembrie 1895. Budapesta: 16 85 60 48 83

Calendarul zilei. 28 Noembrie (10 Decembrie) 1895. Iulian: Cuv. Stean cel nou. Gregorian: Iudit. Soarele: răsare 7.33 apune 3.56 m.

Buletin meteorologic. Sibiu, 9 Decembrie n. 8 ore dimineața.

Table with 4 columns: Observat, Diferența din prezintă, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului. Values: 718.0, +4.8, -1.2, +1.3-1.9, NV

Din țeară 9 Dec. n. 7 ore dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosfer. în mm., Temperatura Celsius, Vântul direcția și viteză. Rows: Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu. În 9 Decembrie n. 1895.

Hotel „Neurirer“. A. Reiss și C. Löw, comercianți din Alba Iulia. M. Gličić, proprietar din Vințul-de-jos, Motley, neg. de vin. Felszeghy, proprietar din Aind. B. Aladar, privatier. V. Gootz, I. Hajos, S. Weissfeld, C. Bretlesar și G. Rempel din Viena. A. Berol din Budapesta, toți voiașorii. I. Wittels, actor din Viena. A. Grafen, sublocotenent din Brașov, Hotel „Împăratul Romanilor“. Contele Norman cu fiica, proprietar. Bernard cu familia, căpitan din Budapesta. D. Kohn și G. Krauss din Budapesta, Habiger, Gauter, Iacobi, Nofsek și Grünvald din Viena. Fogar și din Brașov, toți comercianți.

Metasă-Fonlard 60 cr.

până la fl. 3.35 pe metru - japoneze, chineze etc. în cele mai noue desemnuri și colori, precum și metasă-Henneberg neagră, albă și colorată dela 35 cr. până la fl. 14.65 p. metru, lucie, învărgată, în flori, damaste etc. (ca 240 calități diferite și 2090 colori și desemnuri etc. diferite) se trimite în casă liber de porto și de dare. Mostre imediat. Pentru Elveția porto dublu pe scrisori. [29] 43 44

Fabrica de metasă G. Henneberg (furnisur ces. și reg. al Curții), Zürich.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 7 Dec. n. 1895.

Table with multiple columns: Sēmēnțe, Grâu, Bănățesc nou, Grâu dela Tisa, etc. Columns include quality and price per 100 chilogr. and per 100 chilo.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 9 Decembrie n. 1895. Hărtie-monetă română. Cump. 9.55 vënd. 9.60 Lire turcești. 10.50 Imperiali. 9.66 Ruble rusești 100 a. 128 Galbeni. 5.70

Bursa din Budapesta.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, de aur ung. 4%, etc. Values range from 120.50 to 121.05

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, de aur ung. 4%, etc. Values range from 120.70 to 121.05

Bursa de București.

Table with 2 columns: Dn 25 Nov. v. - 4 ore p. m., Renta rom. pe 1875 5%, Renta română amort. 5%, etc. Values range from 100 to 1463

Proprietar: T. Edwin Albert.

O recomandare!

Între cei mulți întreprinzători români doresc a afla un individ, căruia s'îi predau în arendă din 1 Ianuarie 1896, 1 Cafenea cu 2 biliarde, 1 sală de prânz, 1 culină credenz precum și 1 sală pentru baluri, concerte, teatre, nunți și alte adunări, toate acestea sunt din nou elegant arangiate, neavând trebuință absolut de nici un alt obiect de a-și procura decât a solvi o arendă anuală de 800 fl. (opt sute fl.) și și aceea în rate după plăcere, ear' mobilierul întreg pe lângă inventar luat.

Odăile de pasageri, precum și vinul, berea și spirituoasele le dă subscrisul proprietar, din cari arendătorul primește dela vânzarea unei hectol. de bere 3 fl., dela 1 hecto vin 1 fl. și dela odăile de pasageri 5% dela toată suma încursă peste an, un favor ca și acesta mai bun nu se poate da recomandând cu toată căldura acelu întreprinzător român care se va afla a-l lua în arendă, pentru care și garantez pentru ori-ce pierderi, numai să fie om harnic, tot cei trebuiește la început e ca la facerea contractului să depună cauțiunea de 800 fl. (opt sute florini).

Doritorii de a avè cele sus amintite se poftescă a se adresa la subscrisul până la 10 Decembrie a. e. în scris, ori în persoană a cerceta localul și a se convinge, dând totodată și informațiile recerute.

Prin aceasta cred că 'mi-am împlinit o datorită ce frățescă, preferind mai întâiu întreprinzători Români și numai atunci când nu se va afla nici unul, voi da unui străin, dintre cari și până acum în mai multe rânduri 'l-au cerut.

Blaj, 27 Noembrie n. 1895.

Cu toată stima

Basil Turcu,
proprietarul otelului „Univers“.

[3301] 3-3

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini,
Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ
compus de
cei 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

☛ Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Tocmai a apărut și se află de
vânzare la librăria Institutului Tipografic
în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR
ȘI
MODURILE SOLUȚIUNII SALE
ÎN
UNGARIA
DE
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Nr. 1586/895.

[3414] 1-3

Publicare de licitațiune.

Prin aceasta se aduce la cunoștința publică, că Joi în 19 Decembrie st. n. 1895 la 10 ore ante amezai, se va da în arendă prin licitațiune publică ținândă în cancelaria comunală de aici, dreptul de morărit la moara comunei Sebeșul inferior, pe timpul de trei ani, începând dela 1 Ianuarie 1896 până la 31 Decembrie st. n. 1898.

Prețul strigării e 600 fl. v. a.
Doritorii de a licita au a depune 10% ca vadiu.

Condițiunile de licitațiune mai de aproape se pot afla și ceti până atunci, în orele oficioase la subsemnatul oficiu.
Sebeșul inferior (cercul protopretorial al Sibiuului) în 5 Decembrie 1895.
Oficiul comunal:

Ioan Roman,
jude com.

Ivan,
notar com.

A eșit de sub tipar:

HOMO SUM.

ROMAN
DE
GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

Se află de vânzare la Institutul Tipografic T. L. Albini, Sibiu

Călimdarul „Lumea Ilustrată“

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

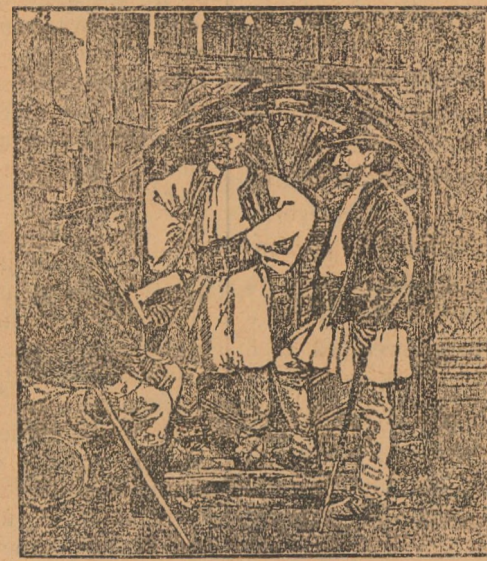
Institut Tipografic T. Liviu Albini, în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul viseat

1896.

A. n. XI.

SIBIU.

Editura și tiparul „Institutului Tipografic“ T. L. Albini.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 23 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 23 cr.

Cu portretul părintelui Dr. Vasile Lucaciu.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1896. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — Poveștile Reginei României: I. „Mama lui Ștefan-țel-mare“; II. „Feciorii din Vrancea“. — „Una-alta“. — Dr. Vasile Lucaciu, schiță biografică cu portret. — „Fabule“ de Alexandru Donici. — „Poesii“ de Dumitru Bolintineanu. — „Legile nouă bisericești“. — „Economic“: Comasările; Să cumpărăm pământ; Ce folos ne aduc pomii? Cum să îngrijim fânețele ca să producă fân mult? Cum se prădesc fânețele sămănate? Cum se prădesc năpii sau sfecele? Despre testamente. — „Biblioteca pentru toți“. — Tîrgurile din Ungaria, Transilvania, Bacovina și România. — Insetate.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 23 cr.

Dela Tipografia „Aurora“ A. Todoran

din Gherla — Szamosujvár se pot procura următoarele cărți:

Cuvântări pe Dumineci. *Tom. I. de renumitul orator — în Domnul adormitul — *Justin Popșiu*, 48 predică pe 39 Dumineci. Prețul fl. 2.20.
***Cuvântări bisericești** (acomodate pentru ori-ce timp) de Ioan Papiu. Tom. I. Ediț. II. Prețul fl. 1.20.
Cuvântări bisericești la toate sărbătorile de peste an de Ioan Papiu. Prețul fl. 1.50.
Cuvântări funebrele și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. Prețul fl. 1.50.
***Cuvântări funebrele și iertăciuni.** Din autori renumiți, prelucrate de Tit Bud, vicar. Prețul fl. 1.—.
Catechese pentru pruncii școlari de Tit Bud, vicar. fl. —.40.
***Catechese de aur** sau învățături înțelepte date de un părinte fiului său, din operele lui J. H. Campe traduse de I. Sonea. Prețul fl. —.60.
Dumnezeiasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom de Ioan Boroș. Prețul fl. —.25.
***Ierarchia bisericească** sau explicarea ceremoniilor sacre prescrie la Chirotonia Gradelor s. Ierarchice de Ioan Boroș. Prețul fl. 1.50.
***Istoria revelațiunii divine**, G. Pop. Tom. I, II. fl. 4.50.
Manual Catehetic pentru primii ani școl. de Basiliu Rațiu. Prețul fl. —.40.
***Predice pentru Duminecile de peste an** compuse și elucrate după catechismul lui Deharbe de Vas. Christe. Tom. I. dela Dum. Vameșului și a Farișeului până la Dum. X. după Rusali. Prețul fl. —.90.
***Predice poporale pe Dumineci și sărbători** ocazionale și pentru morți de Gavril Pop. Tom. I, II, III, și IV. Fiecare tom costă numai câte fl. 1.—.
***Predice pe toate Duminecile și sărbătorile de peste an** de Dr. Em. Elefterescu. Prețul fl. 1.60.
Rugăciunea Domnului Tatăl nostru explicată pe scurt de Ioan Boroș. Prețul fl. —.10.
***Reunirea Românilor din Transilvania și Ungaria.** Studiu național-istoric-religios de Nicolau Maneșuț, protopresbiter. Prețul fl. 2.—.
***Ritual pentru pruncii școlari** de Tit Bud. Prețul fl. —.20.
***Rezultatele filosofiei** sau cunoștințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Ios. Frappotti, prelucrat în traducere liberă de I. Papiu. Prețul fl. —.60.
Toma a Kempis despre imit. lui Christos, tradus de pe originalul latin de Gavril Pop, canonic. Prețul fl. 1.15.
Tipicul preotesc din cărțile rituale prelucrate de Tit Bud, vicar. Prețul fl. —.55.
Cartea durerii. Tradusă din limba franceză de Iacob Afu Nicolescu. Prețul fl. —.70.
Bucureșul. Culegere de cântece culese de I. P. Reteaganul broș. fl. —.25. Legat și aurit fl. —.38.

Bar cobzarul. Novela originală de Emilia Lung fl. —.10.
Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé de G. Simu. Prețul fl. —.6.
Cântul în școala populară. De Iuliu Pop, învățător în Năsăud. Praxă. Teoriă. Cânturi. Prețul fl. —.30.
Cartea ilustrată pentru copii și copile. Cu 18 ilustrațiuni, de George Simu. — Această broșură conține istorioare și poesii morale spre excitarea gustului de cetit la copii. — E acomodată această carte și ca premii pentru școlarii diligenți. Prețul fl. —.25.
Codrean crăiul codrului. Baladă de G. Simu. fl. —.6.
Cântăreala. Novela de Dem. Dan. Prețul fl. —.15.
Carmen Sylva. Prelegere publică ținută prin V. Nicoara, prof. gimnas. — Cu portr. M. S. Regina României. Prețul fl. —.10.
Chinturii de cari strigă feciorii în joc de I. Pop Reteaganul. Prețul fl. —.40.
Cu vârful penii. Scrieri satirico-humoristice de Antoniu Popp. I. Monoloage. II. Humor și satiră. O broșură foarte petrecătoare. Prețul fl. —.55.
Dialogul Țiganului cu S. Petru în poarta raiului de Aron Boca Velcherianul. Prețul fl. —.25.
De când se numește femeia porumbiță? Povești de Laurențiu Ciorbea. Prețul fl. —.12.
Două turturele de aur. Povești de Laur. Ciorbea. fl. —.12.
Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Rusu. Prețul fl. —.60.
Zile negre. Versuri de Petrea dela Cluj — cu o prefață de G. Simu. Prețul fl. —.25.
El trebe să se însoare. Novela de Maria Schwarz, trad. de N. F. Negruțiu. Prețul fl. —.15.
Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul fl. —.15.
Felicitări în poesii și prosă la anul nou, ziua nașterii și ziua numelui cătră tată, mamă, moși, unchi, mătușe, nănași, tutori, preoți, învățători și binefăcători, precum și alocuțiuni și vorbiri cu diferite ocașuni școlare de George Simu. Prețul fl. —.20.
Filoxera omenimii, câteva cuvinte despre Vinars, de A. Boca Velcherianul. Prețul fl. —.8.
Cruia lui Novac. Prețul fl. —.12.
Horia lui Pintea viteazul. Prețul fl. —.6.
Idealul perdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul fl. —.10.
Infuența mândriei. Novela de P. C. Z. Rovinar. fl. —.15.
Leonat cel tînăr. Istorie în versuri de Ioan Pop Reteaganul (cu o ilustrațiune), o broșură cu conținut foarte glumeț. Ca în toate scrierile dlui Ioan Pop Reteaganul așa și în aceasta observă omul o adăncă pătrundere în moravurile, obiceiurile și simțimintele țeranului român. Prețul fl. —.12.

Lira Sionului sau cântarea sărbătorilor. — Poesii religio-morale lucrate după s. Scriptură de A. Boca Velcherianul. Cu o precuvântare de G. Simu. Prețul fl. —.25.
Monoloage de Antoniu Popp:
Nr. 1. Pe neașteptate. Prețul fl. —.4.
Nr. 2. Pentru ce am rămas flăcău bătrân. fl. —.8.
Nr. 3. La Anul-Nou. Prețul fl. —.4.
Nr. 4. Ce nici prin mințe nu 'mi-a trecut. fl. —.4.
Nr. 5. O pățanie. Prețul fl. —.04.
Merinde dela Școală sau învățături pentru popor, culese din ziarul unui școlar de Dr. Georgiu Popa. Prețul fl. —.60.
Miseriile sociale. Novela de P. C. Z. Rovinar. fl. —.15.
Musa Someșană. Poesii populare române din jurul Năsăudului. Adunate și arangiate de Iuliu Bugnariu. Partea I. Balade. Prețul fl. —.25.
Nrui 76 și 77. Narafiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul fl. —.20.
***Nopti de iarnă.** Novele pentru popor de G. Simu. Prețul fl. 1.—.
Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafe și a. Prețul fl. —.25.
Opera unui om de bine. Novela origin. — continuarea novelei „Idealul perdut“ — de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul fl. —.10.
Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 129 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Preț. redus (dela 1 fl. 20 cr. la). fl. —.60.
Povești alese de Petra-Petrescu. Spedate franco fl. —.80.
Păcăl și Tândală. Povești de G. Cătană. Prețul fl. —.10.
Pietatea poporului român sau cântări evlavioase pentru cei-ce merg la mănăstire, la locuri sfințe și în procesiuni. Comp. de doi preoți gr-cat. Murășeni din diec. gr-cat. a Orășii-mari. Prețul fl. —.10.
Frietenul săteanului român. Sfătuirii în formă de dialog pentru elevi și adulți, compus de Ioan Pop Reteaganul. Prețul fl. —.30.
Proba de joc. Comedie într-un act de A. Kotzbeue, localisată de Irina Sonea-Bogdan. Prețul fl. —.15.
Prin moarte la victorie. Comedie într-un act de A. Kotzbeue, localisată de Irina Sonea-Bogdan. fl. —.10.
Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii după Legouvé. Prețul fl. 6.
Poveștile Bănatului. De George Cătană, învățător. Tom. I, II și III. à 25 cr.
Toate 3 tom. laolaltă fl. —.65.
Sfaturi de aur sau calea cătră fericire de Ar. B. Velcherianul. Prețul fl. —.25.

Staroste, adevă datini dela nunțile Românilor Ardeleni. Adunate de Ioan Pop Reteaganul. Prețul fl. —.25.
Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Rom. De V. Gr. Borgevan. Prețul fl. —.10.
Să avizim! Toaste pentru tot felul de pers. și ocaș de Tit V. Gheaja. Prețul fl. —.20.
Trandafiri și violele. Poesii populare de I. Pop Reteaganul. Ediț. a II-a amplificată. Prețul fl. —.60.
Țiganul la mănăstire. Povești în versuri de Ar. Boca Velcherianul. Prețul fl. —.8.
Țiganul în rai. Povești în versuri de Ar. Boca Velcherianul. Prețul fl. —.8.
Țiganul și Magnatul. Povești în versuri de A. Boca Velcherianul. Prețul fl. —.8.
Ultimul sicahstru. Tradițiune de G. Simu. Prețul fl. —.6.
Versuri de dor, adunate din poezii române de A... fl. —.25
Calendarul „Aurorei“ pe anul 1896 sped. franco costă 35 cr.

Cărți de rugăciuni.

Icoana sufletului. Carte de rugăciuni și cântări bisericești, frumos ilustrată. Prelucrată și edată cu permisiunea măriiului ordinarat diecesan greco-cat. de Gherla prin Vasiliu Păteșiu, preot gr-cat. în Hotoan. Ediț. III. coreasă și amplific. Prețul unui exemplar broș. 40 cr., leg. 50 cr., leg. în pânză 80 cr., leg. în piele și aurit 1 fl. 60 cr., în legătură de lux 2 fl. 50—3 fl. 80 cr.
Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești, foarte frumos ilustrată. Preț. unui exemplar broș. e 40 cr., leg. 50 cr., leg. în pânză 80 cr., leg. în piele și aurit 1 fl. 60 cr., în leg. de lux 2.50—3 fl. 80 cr.
Micul mărgăritar suflet. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești, frumos ilustrată pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., 100 exemplare 12 fl., 50 exemplare 7 fl. leg. 22 cr., 100 ex. 20 fl., 50 ex. 10 fl. 50 cr.
Cărticică de rugăciuni și cânt. pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar broșurat e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exempl. 5 fl., — leg. 12 cr., 50 exempl. 5 fl. 100 exemplare 9 fl.
Visul Prea Sfinței Vergure Maria, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Prețul unui exemplar legat și spedit franco e 12 cr., 50 ex. 5 fl., 100 ex. 9 fl.
Epistolia dlui nostru Isus Christos. Prețul unui ex. legat și spedit franco e 15 cr., 50 ex. 6 fl., 100 ex. 10 fl.

Tot de aici se pot procura cărți școlastice și altfel apărute ori-și-unde, recuise de scris pentru școală și cancelarie, tot soiul de tipărituri oficioase. — Tipografia noastră primește spre efectuare tot soiul de lucrări tipografice cu prețurile cele mai moderate. — Librarilor și peste tot vînzătorilor se dă rabatul cuvenit. — Cataloge se trimit ori-cui gratis și franco.

Toate comandez sunt a se adresa la:

Tipografia „Aurora“ A. Todoran
în Gherla — Szamosujvár.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.